ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 25ης Μαρτίου 2004 *

Στην υπόθεση C-118/02,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Industrias de Deshidratación Agrícola SA

και

Administración del Estado,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία, μεταξύ άλλων, των κανονισμών (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών (ΕΕ L 63, σ. 1), και (ΕΚ) 785/95 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 603/95 (ΕΕ L 79, σ. 5),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, A. La Pergola και S. Von Bahr, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl,
γραμματέας: R. Grass,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Industrias de Deshidratación Agrícola SA, εκπροσωπούμενη από τον J.-A. Leciñena Martinez, abogado,

— το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την N. Díaz Abad,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την S. Pardo Quintillán,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Το Tribunal Supremo, με διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Μαρτίου 2002, υπέβαλε σειρά προδικαστικών ερωτημάτων ως προς την ερμηνεία, μεταξύ άλλων, των κανονισμών (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών (ΕΕ L 63, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), και (ΕΚ) 785/95 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 603/95 (ΕΕ L 79, σ. 5, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής). Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο προσφυγής, η οποία ασκήθηκε από επιχείρηση μεταποιήσεως κατά βασιλικού διατάγματος στον τομέα των αφυδατωμένων ζωοτροφών.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική ρύθμιση

2 Η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών ιδρύθηκε με τον βασικό κανονισμό. Το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει καθεστώς κατ' αποκοπήν ενισχύσεων για τα ακόλουθα προϊόντα που προκύπτουν από τη μεταποίηση αποξηραμένων ζωοτροφών:

— αλεύρια και σβώλοι μηδικής αποξηραμένης τεχνητά με θερμότητα·

— αλεύρια και σβώλοι μηδικής αποξηραμένης με άλλο τρόπο και αλεσμένης·

— μηδική, κτηνοτροφικά λάχανα, τριφύλλια, χορτονομές λούπινου, βίκου και παρόμοια κτηνοτροφικά προϊόντα, αποξηραμένα τεχνητά με θερμότητα, εκτός από τα ξηρά χόρτα και τα κτηνοτροφικά λάχανα, καθώς και προϊόντα που περιέχουν ξηρά χόρτα·

— μηδική, κτηνοτροφικά λάχανα, τριφύλλια, χορτονομές λούπινου, βίκου, αγριοτριφύλλια, λάφυρος ο κονδυλόριζος και τριγωνίσκος, αποξηραμένα και αλεσμένα με άλλους τρόπους·

— συμπυκνώματα πρωτεϊνών παραγόμενα με βάση το χυμό μηδικής και χόρτου·

— αφυδατωμένα προϊόντα που λαμβάνονται αποκλειστικά από στερεά κατάλοιπα και χυμό που προκύπτει από το παρασκεύασμα των συμπυκνωμάτων που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση.

3 Προκειμένου να μειωθεί η παραγωγή αποξηραμένων ζωοτροφών εντός της Κοινότητας, οι ποσότητες για τις οποίες χορηγείται η ενίσχυση είναι περιορισμένες. Προς τον σκοπό αυτό, καθορίζονται μέγιστες εγγυημένες ποσότητες οι οποίες κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών, αφενός, για τις αποξηραμένες τεχνητώς με θερμότητα ζωοτροφές και, αφετέρου, για τις αποξηραμένες στον ήλιο ζωοτροφές.

4 Το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού θέτει ορισμένους όρους που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 1 του ίδιου κανονισμού. Το εν λόγω άρθρο προβλέπει ιδίως τη μέγιστη περιεκτικότητα σε υγρασία και την ελάχιστη περιεκτικότητα σε ακατέργαστες πρωτεΐνες, καθώς και την απαίτηση να πρόκειται για υγιούς, ανόθευτης και εμπορεύσιμης ποιότητας αποξηραμένες ζωοτροφές.

5 Με τον κανονισμό εφαρμογής, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του βασικού κανονισμού.

Η εθνική ρύθμιση

6 Το βασιλικό διάταγμα 283/1999, της 22ας Φεβρουαρίου 1999 (BOE της 23ης Φεβρουαρίου 1999, 46/1999, σ. 7463, στο εξής: βασιλικό διάταγμα), θεσπίζει τη ρύθμιση του καθεστώτος ενισχύσεων στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών στην Ισπανία. Το άρθρο 5 του βασιλικού διατάγματος αφορά τις υποχρεώσεις των επιχειρήσεων μεταποιήσεως. Η παράγραφος 3 του εν λόγω άρθρου προβλέπει:

«Προορίζονται για αφυδάτωση οι ζωοτροφές που φθάνουν στη μονάδα μεταποιήσεως ψιλοκομμένες, όχι δεματιασμένες, με υγρασία άνω του 30 %, με μέγιστο χρόνο παραμονής από την είσοδό τους στη μονάδα μεταποιήσεως μέχρι την επεξεργασία τους κάτω των 24 ωρών, οι οποίες προέρχονται από χωράφια απέχοντα έως 100 km από την οικεία μονάδα μεταποιήσεως, εκτός εάν μεγαλύτερη απόσταση μπορεί να δικαιολογηθεί με την κατάλληλη εγγύηση ειδικού μεταφορικού μέσου. Εξάλλου, δικαίωμα λήψεως ενισχύσεως παρέχουν μόνον οι παρτίδες με μέση υγρασία, κατά την είσοδό τους στη μονάδα μεταποιήσεως, τουλάχιστον 35 %, μετρούμενη κάθε δεκαήμερο το ανώτατο.»

Επί της διαφοράς της κύριας δίκης και επί των προδικαστικών ερωτημάτων

7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στο Tribunal Supremo στις 31 Μαρτίου 1999, η εταιρεία Industrias de Deshidratación Agrícola SA άσκησε προσφυγή για την ακύρωση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του βασιλικού διατάγματος.

8 Υποστηρίζει ότι η θέσπιση της εν λόγω διατάξεως βαίνει πέραν των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στα κράτη μέλη στο πλαίσιο της επίμαχης κοινής οργανώσεως αγοράς.

9 Έχοντας αμφιβολίες ως προς την έκταση των αρμοδιοτήτων του, το Tribunal Supremo, με διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 2002, αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Είναι σύμφωνη με τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, 10 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, με τον κανονισμό [603/95], καθώς και με τον κανονισμό [785/95], μια εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της αφυδατώσεως χλωρών ή νωπών ζωοτροφών από την προϋπόθεση ότι αυτές παραδίδονται στις επιχειρήσεις μεταποιήσεως προς αφυδάτωση ψιλοκομμένες και όχι δεματιασμένες;

2) Είναι σύμφωνη με τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, 10 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, με τον κανονισμό [603/95], καθώς και με τον κανονισμό [785/95], μια εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της αφυδατώσεως χλωρών ή νωπών ζωοτροφών από την προϋπόθεση ότι αυτές φτάνουν στις εγκαταστάσεις μεταποιήσεως με υγρασία άνω του 30 % και ότι η μέση υγρασία τους, κατά την είσοδό τους στη μονάδα μεταποιήσεως, είναι τουλάχιστον 35 %, μετρούμενη κάθε δεκαήμερο το ανώτατο;

3) Είναι σύμφωνη με τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, 10 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, με τον κανονισμό [603/95], καθώς και με τον κανονισμό [785/95], μια εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της αφυδατώσεως χλωρών ή νωπών ζωοτροφών από την προϋπόθεση ότι ο μέγιστος χρόνος διατηρήσεως, από την είσοδό τους στη μονάδα μεταποιήσεως μέχρι την υποβολή τους σε επεξεργασία, δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 24 ώρες;

4) Είναι σύμφωνη με τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, 10 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, με τον κανονισμό [603/95], καθώς και με τον κανονισμό [785/95], μια εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της αφυδατώσεως χλωρών ή νωπών ζωοτροφών από την προϋπόθεση ότι προέρχονται από χωράφια απέχοντα έως 100 km από την οικεία μονάδα μεταποιήσεως, εκτός εάν μεγαλύτερη απόσταση μπορεί να δικαιολογηθεί με την κατάλληλη εγγύηση ειδικού μεταφορικού μέσου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

10 Με τα προδικαστικά του ερωτήματα, τα οποία πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν εάν ο βασικός κανονισμός και ο κανονισμός εφαρμογής πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία θέτει ειδικές απαιτήσεις σχετικές με τις προς μεταποίηση χλωρές ή νωπές ζωοτροφές και ιδίως με τον τρόπο παραδόσεώς τους, με το ποσοστό περιεκτικότητάς τους σε υγρασία, με την προθεσμία μεταποιήσεώς τους και με την καλλιέργειά τους εντός ορισμένης περιμέτρου.

Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο

11 Η προσφεύγουσα προτείνει να δοθεί η απάντηση ότι η επίμαχη εθνική ρύθμιση δεν είναι σύμφωνη προς το κοινοτικό δίκαιο. Ισχυρίζεται ότι το άρθρο 5, παράγραφος 3, του βασιλικού διατάγματος βαίνει πέραν των αρμοδιοτήτων του ισπανικού κράτους, οι οποίες περιορίζονται στον έλεγχο της κατανομής των ενισχύσεων που χορηγούνται υπέρ της αφυδατώσεως των ζωοτροφών και στη διαχείριση της καταβολής τους στο πλαίσιο της επίμαχης κοινής οργανώσεως αγοράς.

12 Συγκεκριμένα, ο βασικός κανονισμός προβλέπει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι επιχειρήσεις μεταποιήσεως και η παραγωγή τους, προκειμένου να υπαχθούν στο καθεστώς ενισχύσεων. Εντούτοις, σε αυτές δεν περιλαμβάνονται διατάξεις ρυθμίζουσες τον τρόπο συγκομιδής των ζωοτροφών που προορίζονται για αφυδάτωση ή επιβάλλουσες συγκεκριμένο τρόπο συγκομιδής μεταξύ περισσοτέρων πιθανών, ούτε διατάξεις προβλέπουσες μέγιστη διάρκεια εναποθηκεύσεως της πρώτης ύλης στη μονάδα μεταποιήσεως προ της αφυδατώσεώς της, πολλώ δε μάλλον διατάξεις περιορίζουσες τη μέγιστη απόσταση μεταξύ των εκμεταλλεύσεων που παράγουν την πρώτη ύλη και της μονάδας μεταποιήσεως. Στο μέτρο που η κοινοτική ρύθμιση είναι αποκλειστική, τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν αρμοδιότητα επιβολής πρόσθετων προϋποθέσεων αυτού του είδους.

13 Η Ισπανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή υποστηρίζουν αντίθετη άποψη.

14 Ισχυρίζονται ότι ως προς τα ζητήματα που ρυθμίζονται από την κοινή οργάνωση αγοράς τα κράτη μέλη διαθέτουν μεν, κατ' αρχήν, μόνον υπολειμματική νομοθετική αρμοδιότητα, εντούτοις παραμένουν ελεύθερα να ρυθμίζουν τις καταστάσεις που δεν διέπονται από το κοινοτικό δίκαιο.

15 Εν προκειμένω, ούτε ο βασικός κανονισμός ούτε ο κανονισμός εφαρμογής περιέχουν, στην παρούσα μορφή τους, ορισμό της έννοιας των χλωρών ή νωπών ζωοτροφών, ήτοι της πρώτης ύλης. Μόνον το τελικό προϊόν, ήτοι η αποξηραμένη ζωοτροφή, για την οποία χορηγείται η ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 1 του βασικού κανονισμού, περιγράφεται κατά τρόπο αποκλειστικό στον κανονισμό εφαρμογής.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κράτη μέλη διαθέτουν υπολειμματική αρμοδιότητα προκειμένου να ορίσουν την έννοια των νωπών ζωοτροφών, υπό την προϋπόθεση ότι τα λαμβανόμενα προς τον σκοπό αυτό μέτρα δεν είναι αντίθετα προς το κοινοτικό δίκαιο και δεν παρεμβάλλουν εμπόδια στην ορθή λειτουργία της κοινής οργανώσεως αγοράς.

17 Επί του τελευταίου αυτού σημείου, η Επιτροπή τονίζει ότι στην Ισπανία αναπτύχθηκαν πρακτικές που συνεπάγονται απώλεια υγρασίας των προς αφυδάτωση χλωρών ή νωπών ζωοτροφών και επιφέρουν ταυτοχρόνως ελάττωση των προσπαθειών τεχνητής αποξηράνσεως, οι οποίες δικαιολογούν υψηλότερο ποσό ενισχύσεως για την κατηγορία αυτή προϊόντων, αύξηση της παραγωγής αφυδατωμένων ζωοτροφών με κίνδυνο υπερβάσεως των μέγιστων εγγυημένων ποσοτήτων και, εν τέλει, δυσμενή μεταχείριση των παραγωγών των λοιπών κρατών μελών που υφίστανται τη γενική μείωση των μέγιστων ποσοτήτων. Επομένως, η Ισπανική Κυβέρνηση μπορούσε να επιβάλει συναφώς ένα σύστημα ελέγχου μέσω της λήψεως ειδικών νομοθετικών μέτρων.

18 Η Ισπανική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η επίμαχη ρύθμιση αποσκοπούσε κυρίως στην καταπολέμηση των καταχρηστικών πρακτικών και της απάτης, καθώς και στη διασφάλιση της ποιότητας του εμπορεύματος κατά την έννοια του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού.

Απάντηση του Δικαστηρίου

19 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, στους τομείς που καλύπτονται από μια κοινή οργάνωση αγοράς, τα κράτη μέλη δεν μπορούν, κατ' αρχήν, να παρεμβαίνουν με εθνικές διατάξεις που θεσπίζουν μονομερώς (απόφαση της 29ης Ιουνίου 1978, 154/77, Dechmann, Συλλογή τόμος 1978, σ. 529, σκέψη 16). Η νομοθετική τους αρμοδιότητα είναι μόνο συμπληρωματική και περιορίζεται στις καταστάσεις που δεν διέπονται από κοινοτικές διατάξεις και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι κοινοτικές διατάξεις τους αναγνωρίζουν ρητώς αρμοδιότητα (απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 1986, 48/85, Γερμανία κατά Επιτροπής, σ. 2549, σκέψη 12).

20 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι, όταν υπάρχει κανονισμός με τον οποίο ιδρύεται κοινή οργάνωση των αγορών σε συγκεκριμένο τομέα, τα κράτη μέλη οφείλουν να απέχουν από κάθε μέτρο ικανό να εισαγάγει παρέκκλιση από αυτή

την κοινή οργάνωση ή να τη θίξει. Ασυμβίβαστες με κοινή οργάνωση των αγορών είναι και οι ρυθμίσεις που εμποδίζουν την εύρυθμη λειτουργία της, ακόμα και αν το σχετικό ζήτημα δεν ρυθμίζεται κατά τρόπο αποκλειστικό με την κοινή οργάνωση των αγορών (αποφάσεις της 8ης Ιανουαρίου 2002, C-507/99, Denkavit, Συλλογή 2002, σ. I-169, σκέψη 32, και της 18ης Απριλίου 2002, C-332/00, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-3609, σκέψη 29).

21 Εν προκειμένω, η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών αφορά, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 του βασικού κανονισμού, έναν ορισμένο αριθμό προϊόντων που προέρχονται από τη μεταποίηση χλωρών ή νωπών ζωοτροφών. Όπως τόνισε η γενική εισαγγελέας με τα σημεία 33 και 34 των προτάσεών της, οι χλωρές ζωοτροφές καθαυτές δεν αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω κοινής οργανώσεως αγοράς.

22 Κατά συνέπεια, ούτε ο βασικός κανονισμός ούτε ο κανονισμός εφαρμογής καθορίζουν τις προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι προοριζόμενες προς αφυδάτωση χλωρές ζωοτροφές, όπως αυτές προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφος 3, του βασιλικού διατάγματος. Επίσης, το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού, το οποίο απαριθμεί τα απαιτούμενα κριτήρια ελάχιστης ποιότητας, παραπέμπει ρητώς στις αποξηραμένες και όχι στις χλωρές ζωοτροφές.

23 Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη παραμένουν, κατ' αρχήν, ελεύθερα να καθορίσουν τις ειδικές προϋποθέσεις που αφορούν τις χλωρές ζωοτροφές. Η ενδεχομένως προκύπτουσα ανισότητα στη μεταχείριση αποτελεί, όπως υπογράμμισε η γενική εισαγγελέας με το σημείο 42 των προτάσεών της, αναπόφευκτη συνέπεια της περιγραφείσας καταστάσεως. Ως εκ τούτου, τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ δεν τυγχάνουν εφαρμογής.

24 Ως προς το ζήτημα αν οι προβλεπόμενες στην εθνική ρύθμιση προϋποθέσεις είναι ικανές να παρεμβάλουν εμπόδια στην ορθή λειτουργία της επίμαχης κοινής οργανώσεως αγοράς, η Ισπανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή τόνισαν,

χωρίς να αντικρουσθούν συναφώς, ότι η ρύθμιση αποσκοπούσε κυρίως στην καταπολέμηση των καταχρηστικών πρακτικών και της απάτης, καθώς και στη διασφάλιση της ποιότητας της πρώτης ύλης των προϊόντων για τα οποία χορηγείται η ενίσχυση.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές και για τους λόγους που παρέθεσε η γενική εισαγγελέας με τα σημεία 37 έως 41 των προτάσεών της, τα τεθέντα από την επίμαχη εθνική ρύθμιση κριτήρια δεν παρεμβάλλουν εμπόδια στην ορθή λειτουργία της οικείας κοινής οργανώσεως αγοράς.

26 Κατά συνέπεια, στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο βασικός κανονισμός και ο κανονισμός εφαρμογής πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία θέτει ειδικές απαιτήσεις σχετικές με τις προς μεταποίηση χλωρές ή νωπές ζωοτροφές και ιδίως με τον τρόπο παραδόσεώς τους, με το ποσοστό περιεκτικότητάς τους σε υγρασία, με την προθεσμία μεταποιήσεώς τους και με την καλλιέργειά τους εντός ορισμένης περιμέτρου.

Επί των δικαστικών εξόδων

27 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ισπανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 2002 το Tribunal Supremo, αποφαίνεται:

Οι κανονισμοί (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών, και (ΕΚ) 785/95 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 603/95, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία θέτει ειδικές απαιτήσεις σχετικές με τις προς μεταποίηση χλωρές ή νωπές ζωοτροφές και ιδίως με τον τρόπο παραδόσεώς τους, με το ποσοστό περιεκτικότητάς τους σε υγρασία, με την προθεσμία μεταποιήσεώς τους και με την καλλιέργειά τους εντός ορισμένης περιμέτρου.

Jann Timmermans Rosas

La Pergola von Bahr

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Μαρτίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

Β. Σκουρής